

„Hat nappal húsvét előtt Jézus Betániába ment. Itt élt Lázár, akit Jézus feltámasztott a halálból. Vacsorát rendeztek Jézus tiszteletére. Márta felszolgált, Lázár pedig ott ült Jézussal a vendégek között.

Mária pedig vett egy font illatos, drága nárdusz-olajat, megkenete vele Jézus lábát, majd hajával megtörölte. A ház betelt a kenet illatával. Jézus tanítványai közül az egyik, aki elárulni készült őt, a karióti Júdás, megszólalt: „Miért nem adtuk el ezt a kenetet háromszáz dénárért, és miért nem osztottuk szét a szegények között?” Ezt azonban nem azért mondta, mintha gondja lett volna a szegényekre, hanem mert tolvaj volt; ő kezelte a pénzt, és az adományokat ellopkodta.

Jézus azt mondta neki; „Hagyd békén őt, hiszen temetésem napjára teszi. Mert szegények mindig lesznek veletek, én azonban nem leszek mindig veletek.”

A zsidók közül sokan megtudták, hogy Jézus Betániában van, és odamentek nemcsak Jézus miatt, hanem hogy lássák Lázárt, akit feltámasztott a halálból. Ekkor a főpapok elhatározták, hogy Lázárt is megölik, mivel miatta a zsidók közül sokan hittek Jézusban.”

Pár nap, és itt a pászka-ünnep; a húsvét ünnepe. Jézus küldetésének „ember-léptű” beteljesedése!

A zsidók – jeruzsálemiek és Jeruzsálembé érkezők pászka ünnepe.

János – a szeretett tanítvány, a szemtanú evangélista itt és most nagyon is emberi dolgokról beszél, tanít.

Jézus – zsidó emberhez illően Betániát útba ejtve indul föl Jeruzsálembé az ünnepre.

S miért is tér be Lázár házába? Hogy baráti lakomát üljön Lázárral és annak háza népével. Jézus együtt akar lenni – még most, az utolsó napokban is – a barátaival.

S mit is tesz ez az asszony Jézussal? A messziről jött tanító lábát zsidó szokás szerint megtisztítja az út porától. De nem sima vízzel, vagy olcsó olajjal, hanem drága, nagyon drága nárdusz-olajjal. Hát van olyan szeretet, amelyik kicsit sem méricskél, hanem a legfinomabbat, legdrágábbat adja oda? Igen, Mária szeretete a legjobb, a legfinomabb, legdrágább olajat önti Jézus lábára.

Pár nap múlva a Mester is hasonlóan cselekszik: életét adja a keresztfán - hűségét és szeretetét bizonyítandó az Atyának és övéinek.

S milyen igazak és emberiek Jézus szavai. Nem kell fukarkodni. Ami itt és most odaadható, azt oda kell adni, meg kell tenni. Hisz ez az utolsó lehetséges alkalom, az „éppen most”. A lényeg a tiszta, szívből jövő szándéka a szeretetnek.

Aztán holnap, holnapután, kétezer év múlva ugyanúgy meg lehet, meg kell majd ismételni az újabb és újabb adásainkat nekünk is – csak így érdemes élni, csak így tudjuk a kapott és vállalt küldetésünket mi is beteljesíteni.

Bóta Móni, Budapest